

Naše děti

Jsou naše radost, budoucnost, naděje.

Pro své děti si zpravidla přejeme stálé zdraví a nejen to, chceme víc. Přejeme si, aby naše děti žily plnohodnotný aktivní život naplněný láskou a přátelstvím. Přejeme si, aby byly zvědavé, přijímaly životní výzvy a byly dostatečně hrdé na to, co samy dokázaly. Přejeme jim, aby byly schopné odolávat neúspěchům, prohrám. Přejeme si, aby byly plné důvěry, naděje v budoucnost, plné podnikavosti, měly cit pro spravedlnost a současně dostatek odvahy také spravedlivě jednat. Věříme, že jejich kvalita života bude lepší než ta naše. Doufáme, že zdědí především naše silné stránky a jen nepatrný zlomek těch slabých...

Pro dítě jako vytvářející se osobnost má bezesporu největší význam období předškolního věku. Protože právě v tomto období probíhá jeho vývoj mnohem intenzivněji než kdykoliv později. Dítě tohoto věkového období postupně dosahuje vyspělosti a připravenosti jak v oblasti tělesné, tak emoční, sociální a také psychické. Radostně a s neskutečně přirozenou lehkostí přijímá nejrůznější poznatky a vytváří si o nich svůj obraz světa. Působí na ně mnoho vnitřních i vnějších činitelů, v jeho vývoji dochází k řadě změn, které souvisí s procesy přirozeného zrání a učení. Kvantitativní i kvalitativní změny pak napomáhají všestrannému rozvoji jeho osobnosti. V tomto věku je dítě obvykle společenské a nabývá sebeuvědomění, sebevědomí. Svět se mu rozšiřuje za hranice domova, rodiny i mateřské školy. Neustále si cvičí dovednosti ve všech oblastech vývoje a zdokonaluje se. Předškolní vzdělávání je elementárním stupněm vzdělávání, který cíleně a systematicky připravuje děti na zahájení povinné školní docházky a zároveň pokládá základy k celoživotnímu vzdělávání.

Zahájení povinné školní docházky, které by mělo být „plynulým“ přechodem z předškolního vzdělávání na navazující základní vzdělávání, patří k nejnáročnějším obdobím v dosavadním životě dítěte. Znamená významnou změnu, kdy dítě vstupuje ze světa her do světa školních povinností, podřizuje se novému časovému rozvrhu, kolektivu ostatních dětí, autoritě nového učitele. Musí se více soustředit, vyvíjet více volního úsilí ke splnění školních požadavků, úkolů, a to i těch méně přitažlivých, sledovat vyučování, přijmout uložené úkoly, pracovat na nich a dokončit je ve stanoveném čase, je navíc neustále adresně hodnoceno...Většina dětí si zvykne snadněji a poměrně rychle. Jsou ovšem i takové děti, kterým adaptace na nové školní prostředí trvá i řadu měsíců... Je proto nesmírně důležité a žádoucí, abychom my všichni, kterým záleží na úspěchu každého dítěte, našli jednotné postupy i společnou řeč a umožnili všem budoucím školákům zažívat radost a úspěch, protože předškolní věk představuje nesmírně krásné a tvůrčí životní období, kdy je dítě otevřeno všemu novému!

Čas a péče věnovaná dítěti v předškolním věku se ukládá jako v bance a začíná se zúčtovat nejen po zahájení povinné školní docházky, ale současně také v dalších vývojových etapách jeho života.

„VŠE, CO OPRAVDU POTŘEBUJI ZNÁT, JAK ŽÍT, CO DĚLAT A JAK VŮBEC BÝT, JSEM SE NAUČIL V MATĚŘSKÉ ŠKOLE.“

(Moudrost mě nečekala na vrcholu hory zvané postgraduál, ale na písčovišti ve školce...)

(Robert Fulghum – pedagog, filosof, spisovatel)